

Gästkrönika:

Ett råd som förlorat sin trovärdighet

AV LISA BJURWALD

Våren 2009, då Gazakonflikten medfört globala utslag av antisemitism och intoleransen mot muslimer ökar, finns det få människorättsliga områden som världssamfundet är i så stort behov av att enas kring som kampen mot rasism. Men efter månader av onda aningar kom slutligen beviset för att den så kallade "Durban II"-konferensen i Genève den 20-24 april kommer att präglas av lika mycket intolerans som den första upplagan av FN:s världskonferens mot rasism, som hölls i sydafrikanska Durban 2001. Då, för åtta år sedan, förbyttes den nobla målsättningen i en antisemitisk cirkus. Denna gång har FN:s råd för mänskliga rättigheter antagit en resolution som straffbelägger religionskritik. I skrivande stund hade även det officiella konferensdokumentet samma antidemokratiska innebörd.

Besattheten av att svartmåla Israel är ingenting som blossar upp en gång per decennium. Tvärtom genomsyrar det rådets arbete. Enligt den icke-statliga organisationen UN Watch handlar över 80 procent av resolutionerna om Israel. Konsekvensen är förödande. Otaliga brott mot de mänskliga rättigheterna hamnar i skymundan, trots att rådets huvudsyfte är just att uppmärksamma sådana förbrytelser världen över.

Finns det då något hopp för människorättsrådet, eller är det efter knappt tre års existens så genomkorrumpat att det liksom sin föregångare, kommissionen för mänskliga rättigheter, bör läggas ned? Resolutionen om religionskritik bevisar att rådet är på god väg att förvandlas till samma fars. Ett ljus i mörkret är USA, som meddelat att de i motsats till den tidigare admini-

strationens inställning ämnar söka medlemskap i rådet. Om de lyckas förändra något i ett sällskap som inkluderar Kina, Saudiarabien och Kuba är dock tveksamt.

När FN i allt högre grad tillåter sig att bli ett redskap för förtryckarregimer och deras bakåtsträvande agendor, kan man fråga sig om inkludandet av sådana stater inte är en väl utopisk tanke. Den ledande utrikespolitiska analytikern Robert Kagan, amerikan av den pragmatiskt konservativa sort som så sällan citeras i Sverige, har propagerat för en demokratiernas sammanslutning, en *League of Democracies*.

Förslaget, som uppfattats som en kritik av handlingsförlamningen i FN:s säkerhetsråd, har många uppenbara fallgropar. En sammanslutning av demokratiska länder skulle ses som en direkt utmaning mot FN och automatiskt kritiseras. Vilka länder som skulle anses demokratiska nog för att ingå är en fråga som kan dryftas i oändlighet. Och ska mindre demokratiska länder hindras från att delta, trots att det skulle kunna påskynda deras demokratiska utveckling?

FN:s säkerhetsråd har varit katastrofalt dåligt på att agera i humanitära frågor som till exempel folkmordet i Darfur. När nu FN:s råd för mänskliga rättigheter återigen kapats av auktoritära regimer som själva bryter mot de rättigheter de tagit sig an att försvara, är det viktigt att åtminstone våga tänka i dessa banor. Och att tänka fritt, det är ännu inte straffbelagt av människorättsrådet.

Lisa Bjurwald är journalist, ledarskribent i DN och medarbetare på den antirasistiska tidskriften Expo.